

V tork, šetrtek in soboto
izhaja in velja v Mariboru
brez pošiljanja na
dom za vse leto 8 gl. — k.
za pol leta . . . 4 „ — „
za četrt leta . . . 2 „ — „

Po pošti:

Za vse leto 10 gl. — k.
za pol leta 5 „ — „
za četrt leta 2 „ — „

Vredništvo in opravništvo
je na stolnem trgu (Dom-
plaz) hiš. št. 170.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:
Za navadno dvestopno-
vrsto se plačuje
6 kr., če se natisne ikkrat
5 kr., če se tiska skrat
4 kr., če se tiska skrat,
veče pismenke se plače-
jejo po prostoru.
Za vsak tisek je plačat-
kolek (štempelj) za 30 k.
Kopirisi se ne vračajo,
dopisi naj se blagorajno
frankujejo.

Slovenski rojaki!

Nedavno smo Vas bili mi in mnogo naših slovenskih prijateljev povabili k javnemu zboru v Celje, kjer so hoteli Nemci brez nas, pa v našem imenu sklepati o naših zadevah. Ko so naši nasprotniki zvedeli, da se bode Slovencev zbralo na tisoče in tisoče, in da hočemo vsi kakor en mož govoriti in glasovati za sklepe žavskega tabora, opustili so javni (občni) shod in so sklenili, ter razglasili, da bodo — ne pod milim nebotom kakor je bilo napovedano — ampak v mestu na ograjenem vrtu čisto za s-a-s-e in med se b o j napravili pogovor nemške strani. Sklepi tega omenjenega zbora se ne bodo tedaj več sklepali v našem imenu, torej nimajo za nas niti veljave, niti najmanjše nevarnosti.

Od seh mal je nehala za nas Slovence potreba udeležiti se zbora, ki je tako že sam ob sebi prišel ob vso vrednost. Naznanjamo Vam torej mi podpisani v imenu vseh rodoljubov, ki so podpisali prvo povabilo, da se Slovenci po tako spremenjenih okoliščinah

nemškega shoda nikakor ne bomo udeležili.

Rojaki, ki ste bili prvokrat tako radi pripravljeni poslušati naš prijateljski glas, poslušajte ga tudi zdaj in ne hodite 8. t. m. k nemškemu zboru v Celje.

Gotovo bomo poprej ali kasneje še našli priložnost, da se kakor lansko leto v Žavcu spet zberemo in mirno pogovorimo o svojih željah in potrebah in ko bo na novo iz tisoč in tisoč navdušenih prs slovenskih donel soglasni klic: Živela Slovenija.

Fr. Kapus, Moric Ripšl, Anton Žuža, Franz Skaza, Fr. Šentak, Jan. Lipold, And. Elsbacher, Miha Bisjak, dr. G. Ipavic, Jož. Grabler, Bošt. Vratarič, Ivan Žuža, dr. Dominkuš, A. Tomšič.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 5. avgusta. [Izv. dop.] Resnica je, kar smo zadnjič pisali o novi izanski dogodbi. Denes dostavljamo, da ljubljansko deželno sodišče, zvedevši, ka so zastavo Ižanci biriču zopet vzeli, hotelo je vojske poslat pó-njo. Potem je bilo pri c. kr. namestniku, Konradu pl. Eybesfeld zaradi tega nekoliko Ižancev z nekimi ljubljanci, kateri so toliko opravili, da je po zastavo šla deželnega sodišča komisija, v kateri sta bila državni pravdnik g. Lehman in preiskovalni sodec g. Heinricher s 4 žandarji, dva pred vozom, dva za vozom za „bogbodivaruh“. Rečena gospoda sta na izanski cesti srečala mladega kmeta, kateri je brez uradne pomoči deželnemu sodišču vezel zastavo, skrito na voz, da torej nista videla kaj ima, in zategadelj se niti vrnila nista, predno sta na Igu slišala, kako se je zgodilo. — Čujemo, da v preiskovalnem zaporu sedi županov sin Štrukelj, kateri je o znani biriško-žandarski dogodbi po Igu to zastavo nesel.

Obrnimo se zdaj s kranjskega malo v Trst, kamor se tako radi oziramo, primerjaje tržaške dogodbe z našimi. „Triester Ztg.“ 3. dan t. m. po novinah „Osservatore Triestino“ piše: v nedeljo (1. dan t. m.) proti 4. uri popoldne se je mnogo ljudstva nabralo blizu lipskega trga in škofjega splotja, kjer je tržaško in okoličansko katoliško društvo hotelo imeti prvi občni zbor. Ko so prišli družabniki, kateri so mislili iti v škofjo palačo, zaslislalo se je žvižganje in psovalne besede. Zaradi tega nezakonitega vedenja nekateri oddelki mestne policije rekó množici, ktera je bila zbrana v kapucinski kavarni ter zunaj kavarne, mimo idóhij ljudi ne napastovati. Za odgovor so bili nekateri policaji s pestmi tepeni. Potem so več teh rogoviležev polovili in oddali vojaški straži, ktera je bila v tem tudi že tje prišla. Cesta je bila zopet prosta, da so nekoliko časa ljudje mogli mirno svojim putem hoditi. A ker se je drhal pred rečeno kavarno in pred gostilnico „Tobijo“ vedno še zbirala, torej sta se zaprli kavarna in kréma, ter cesto so straže držale prosto, polovivši nekoliko nepokornežev. Po 6. uri, ko g. škof Legat, kterega so spremljali g. fml. grof Marenci, kateri je izvoljen za prvosednika katoliškega društva, potem korarji in veliko število družabnikov ide iz škofjega splotja v bližnjo cerkev sv. Antona, bil je pot že spet zagneten z ljudmi, ter ogromna množica se ni genila z mesta, dokler ni bilo vsega konec. Polovili so jih do 30. Eden je hotel pobegniti, a šli so za njim celó v neko hišo; drug je bil policiji ušel, in pritekkel blizu mestnega župana dr. d' Angelij, kateri ga je nagovarjal, naj se umakne, ter prijel so ga vstric župana. Trinajst vjetih so izpustili že po noči in drugo jutro; drugi so v preiskovalnem zaporu. Neki policaj je bil v kapucinski kavarni v oko ranjen, ter s 3. nadstropja neke hiše je ubozemu otroku na glavo padel okrožnik (taler), kakor kaže, namenjen kacemu v obližji stoječemu policaju.

Hišni sensal gosp. Bassi, izvoljen v odbor katoliškega društva, bil je v ponedeljek s žvižganjem in hrupom prisiljen, pobegniti iz Tergesteja. Gosp. Bassi po novinah razglaša, da je v nedeljo ves dan z rodnjo bil zunaj mesta. Med polovljenci nahajamo naslednja kranjska in v obče slovanska imena: Zelnik, Žigon, Trampuš, Preširen, Marek, Korošec, Deankovič, izmed kterih je bil sam Korošec že tist večer izpuščen. — V tork (3. dan t. m.) o poludne je prišel kmet ves v obleki tržaških kmečkih vojakov z bajonetom

na strani v mesto blizu rdečega mesta. Naglo zo je zbrala okrog njega velika množica, ktera je zviždáje in kričé za njim drla; potem sta ga dva policaja spremila na policijo. Kaže, da je bil malo vinjen. (Če je res?) Kacih 6 mladeničev je 2. dan t. m. razsajalo v Bergerjevi gostilnici nasproti nemške kavarne. Gostilničar jih je sam na cesto pométal. V minolem meseci se je v Trstu zaprlo vsega vkupej 370 ljudi, od kterih se je izročilo 19 deželnemu sodišču, 42 mestnemu kaznovalnemu sodišču, 3 mestni gosposki; 56 jih je kaznovala policija, ki je ob enem tudi delegirano sodišče, 80 so jih izpudili iz mesta z odgonom (šubom). 271 se jih je kaznovalo zaradi raznih nerednosti.

Tako poročajo tržaške novine. Podoba je, da so uradovi začeli zdaj že malo ostreje postopati z laškimi izdajniki; a vendar vprašamo prvič: zakaj se ne izkuša kači zatreti glava, namreč iztrebiti ščuválski odbor? — drugič: koliko Rodetov bi bilo pri nas prebodeh in Hrastarjevih posekanih, koliko Slovencev do smrti v zapor obsojenih, ako bi se v Ljubljani godilo, kar delaje Lahi v Trstu? — tretjič: na koliko let zapora bi bil obsojen naš poprejšnji župan dr. K o s t a, ako bi vstric njega bila policija ujela nepokojneža, kteremu bi on bil svetoval, naj se u m a k n e, kakor je necemu razsajaju svetoval tržaški župan dr. d' Angeli?

Rečeni list novin „Triest. Ztg.“ dalje piše: mestna zgornja realka ima v Trstu 5 razredov, v ktere se je bilo v začetku leta zapisalo 368 učencev, a do konca jih ostalo samo 307; dobilo jih je 50 (ter v nedeljski risarski učilnici 6) spričalo odličnega odreda. Po narodnosti so: 325 Lahov 4 Nemci, 39 mešancev (kakšnih?); po domovini 275 Tržačanov, 41 Istrancev, 52 iz drugih krajev.

Radi bi zvedeli, kje so ostali Slovenci? Naj bi to stvar tanje razbistril kak tržaški Slovenec!

Iz savinske doline 4. avg. [Izv. dop.] Nemški Verfassungstag, kterega osnujejo Celjani prihodnjo nedeljo, je pri nas vse ljudstvo zdramil. Prišli bodo iz Gradca, Maribora i. t. d., tudi žlahtni nemški purgari iz Slovenske Bistrice, iz Konjic in znani rogovileži iz Laškega trga ne bodo pri tem medvedovem plesu falili. — Mi Slovenci nič kaj ne maramo za take goste, in jim tudi prav prijazno svetovamo, naj grejo raj svoje prijatelje Magjare in Turke obiskat, nam bo de njihovi prihod vsakokrat zdrážbo delat. Odkar slovenski rod na naših tleh prebiva, imenovala se je naša domovina vedno slovenska okrajina. Po zgodovinski krivici smo mi Slovenci padli pod oblast Štajerskega poglavarstva v Gradcu, in kakor ni hotel naš štajerski poglavar nikdar slovenski poglavar biti, tudi mi Slovenci zavoljo njega nismo nikdar štajerski narod postali. Kaj se hoče tedaj med nami z štajerskim narodom, kterega bog dozdej še vstvaril ni, ali mislijo res Nemci in naši nesramni odpadniki nas zveste in poštene Slovence s takimi vražami slepariti. Mi smo bili in ostanemo Slovenci: drugi prebivalci štajerske dežele pa so Nemci, spadajoči k onemu čudnemu novonemškemu plemenu, ki je denes prijatelj in zaveznik Magjarov in Turkov, največih sovražnikov in tlačiteljev slovanskega roda. Ker smo mi Slovenci prijatelji in brati po rodu in krvi onih nesrečnih pod turškim jarmom zdihajočih kristijanov, ne moremo nikdar prijatelji biti divjih Turkov, kakor tudi turških zaveznikov ne; drugač bi še mogli enkrat pod nemško komando za Turke tako svojo kri prelivati in milijone plačevati, kakor smo dozdej vselej za nesrečno nemško politiko avstrijske vlade svojo slovensko kri prelivali in za nemške trdnjave na veliki smeh pametnih Prusov milijone plačevali. Ločitev od Nemcev v političkem obziru in zedinjenje vseh Slovencev v eno deželo to je tedaj naše prvo in zadnje zahtevanje, drugač ne bodemo nikdar doživeli srečnejih časov in ostali bomo, kakor smo bili dozdej — podloga tučevje peti.

Iz Hrvaškega, 5. avgusta. [Izv. dop.] Vsi politični boji so boji za eksistencijo. Za eksistencijo se bore narodi braneči svojo narodnost; za eksistencijo se bore dinasti braneči svoje trone in žezle; za eksistencijo se bore vlade braneče svoja vladna načela; za eksistencijo se bori aristokracija braneča svoje prvenstvo v človeškem društvu; za eksistencijo se bore politične stranke braneče svojo veljavnost, svoj upliv. Borbe na političnem polju so to, kar so nevihte v obzračju, one čistijo menja in bistrijo nazore. Joj za narod, v katerem je nemarnost za politično rogovorenje zavladala! — Pri nas na Hrvaškem denes ni politične borbe, in zato je vse gujilo. Magjaronska stranka bo še v svojem lastnem lajnu zgnijla, če se ne bodo narodnjaki skoro na noge postavili, ter jo počeli drezati. Čuje se, da bo prihodnjega meseca v Sisku, in sicer onstran Kópe v vojniški krajini začel nov opozicionalen list izhajati. Hvala bogu, samo da bi tudi res bilo! Pri nas so javno zadeve tako zazlodjane, da je strah. Eksistencija magjaronske stranke je odvisna samo od eksistencije nekih poedinih oseb, in na te osebe se je pri ravno kar stvarjajoči se deželni vladi poseben obzir jemati moral. Vsi uradniki, ki so le malo na sumu narodnjajstva bili, so bili izvrženci, celo wasserfarb-magjaroni so morali zaslužnejim ohlfarb-magjaronom se vmekniti in prostor narediti. Pregovor pravi, da devica, ki dolgo izbira nazadnje za zbirke prime. Enaka se je bar. Rauchu pripetila. Tako dolgo je izbiral, in izbiral, da je nazadnje res za sam zbirke prijel. Naša deželna vlada (pravijo, da se bo 15. t. m. kot konstituirana proglasila) sestavljena bo iz takih elementov, da je groza. Ta je bil naimenovan zato, ker se je pri zadnjih saborskih volitvah kot izvrstnega kortéša pokazal bil,

oni drugi je bil nimenovan zato, ker je bil v narodnjaških družbah poslušuh in ogleduh, opet drugi zato, ker je v „Agramerici“ listek o kozmetiki pisal, vsled katerih se je baronici Rauchič lice za deset let omladilo, oni mladi kicoš je bil zato imenovan, ker je obečal, da bo hčerko tega in tega magjaronu vzel itd. itd. Na sposobnosti, ki jih službovanje zahteva, na te se pri nobenem ni gledalo. Narodnjakom bo vse to zelo v prilog, kajti ti ljudi bodo vlado vsak dan več ali menj blamirali, in tako narodnjakom orožje sami v roko potiskali.

Vprašanje o vojniški krajini se vsaki dan bolj na površje riva. Magjari pravijo, da je vojniška krajina njihova, mi Hrvati pravimo, da je naša. Cislahtanci sicer še niso rekli, da imajo pravico do nje, v mislih jo pa gotovo že imajo; minister Kuhn pravi, da je edino on gospodar vojniške krajine — kaj pa krajišnici? Krajišnici pa pravijo, da je Hrvaška in Slavonija njihova, ker so jo proti Turkom in proti Magjarom branili in potoke krvi za njo prelili. Iz tega se vidi, kako je to vprašanje zavito in zamotano. Krajišnici o tem še slišati nečejo, da oni spadajo pod klobuk sv. Štefana. Pri nas se govori, da minister Kuhn namerava krajišniški sabor v Starogradiško sklicati. ter njemu prepustiti, naj on sam izreče čigava je vojniška krajina. Če bo res do tega prišlo, potem naj Magjari in Magjaroni svoja ušesa dobro zarobijo, kajti krajišnici jim jih bodo čudno zabelili.

Na 4. septembra je naš uradniški sabor v Zagreb sklican. Njegovo delovanje bo posebno to, da bo pri inštalaciji bana za njim švedral, in za svoje diete živio kričal. Stvar bi bila smešna, da ne bi bila tako proketo grda.

Politični razgled.

Ministra Kuhna v ogerski delegaciji že osem dni pričakujejo. Kader bode vanjo prišel, bode ga eden izmed hrvaških delegatov interpeliral zaradi vojaške granice.

Vlada je razposlala, kakor piše „Pol.“, kloštrom razglas, da klošterska obljuba ne veže, ter da bodo odslej menihi in nune ravno tako postavam podvrženi, kakor drugo duhovenstvo in drugi državljani.

Deželni zbori se bodo po najnovejših sporočilih začeli še le 20. sept. Samo gališiči se 15. septembra.

Razmera med Prusijo in Avstrijo se rajše poostreva nego olajšuje. Angleške novine „Times“ grajajo, da Beust toliko pisari in menijo, da ravno v tem je kal neprijateljstva Avstrije in Prusije.

Hrvaški minister Bedeković se je svojemu ministromanju odpovedal, kakor se „Slov. Nar.“ iz Zagreba poroča. V viših krogih njegova odpoved še ni sprejeta in upajo še nekoliko potolažiti ga in pregovoriti, da svojo demisijo oporeče. Vzrok, da se odpoveduje, je ta, da hočeta z Rauchom oba biti na Hrvaškem najvišja gospoda. Iz tega je vidno, da so reči med hrvaško birokracijo že jako gnjile, in se bode gnjiloba hitro pokazala.

V Romaniji se zopet živeje gibanje začinja. Sovraštvo proti predrznim Magjarom, ki poželjivo oči čez mejo stezajo, raste. Domoljubna stranka Veliko-romanov, katerim je na čelu Bratiano, prejšnji in od magjarske diplomacije vržen minister, vedno več veljave med ljudstvom pridobiva.

Iz Petrograda se piše v dunajsk nemšk list, da so ruski diplomaciji in ruskemu časopisju zdaj samo dva vprašanja na vrsti, namreč srednja Azija in Avstrija. Da Rusi v srednjo Azijo napredujejo, to je vsemu svetu znano. Kako pa Rusija zoper Avstrijo intrigira, kar s tem dopisnikom vred Nemci vedno trdijo, tega so nam verjetno pokazati vedno dolžni ostali.

Turški sultan je egiptovskemu kralju nasproti razdražen. Poslal mu je svojega poročnika s pismom, v katerem ga opominja, da pové, zakaj je svojo vojsko iz Krete premaknil, in da se opraviči zaradi svojega samostojnega postopanja na evropskih dvorih ob času njegovega zadnjega potovanja. Diplomati, ki se bojé razpora med Egiptom in med bolno Turčijo, bodo najbrž egiptovskega kralja pregovorili, da se bode udal. Nekteri politiki pa sprevidajo, da bo taka sprava ostala začasna, in, da kedar začno neogibni viharji čez Turčijo briti, bode tudi Egipt samostojen hotel biti in bode dobro oredje v rokah Rusije in tistih oblasti, ki hočejo Turčijo podreti v korist svobode.

Španska vlada je pripravljena mir skleniti z uporniki na otoku Kuba. Ako se jej plača 100 milijonov dolarjev, privoljna je se svojih pravic odreči in otok kot neodvisen priznati.

Razne stvari.

* (C. kr. namestnija v Gradcu) je poslala c. kr. namestniškega sestavljalca g. Vogelna v Celje, da bi se na tanko preučil, kako reči stojé in hitro poročal v Gradec. G. Vogel ne bo mogel ravno dobrega za ustavoljubneže poročati. Pri g. okrajnemu glavarju je zvedel, da bi slednji nikakor ne bil hotel prevzeti odgovornosti za javni zbor, kterega bi se bili Nemci in Slovenci udeleževali. Pri ravno istem gospodu uradniku je zvedel, da je mišljenje „ustavoljubnežev“ gledé javnih zborov ne le krivično, ampak da je bilo celjskim nemškutarjem za to, da bi bili zborovno in družabno postavo za nos zvodili in tako vladi, svetu in posebno okoličanom peska v oči natresli. Na dalje se je namestniškemu poročevalcu v okrajnem glavarstvu povedalo, da je vsakako velika predrznost nemškutarjev, ako hoté v tako izrecno narodnih krajih napravljati svoje neslane demonstracije. Isto tako je moral g. okrajni glavar svoji viši oblastnji naznaniti, da je on hotel v zadnjem listu „Slov. Nar.“ prestavljeni oklic celjskih nemškutarjev tiskovno-policijsko zabraniti in preganjati, ker razglašá imenovani oklic stvari, ki so naravnost neresnične in ki morajo žaliti in razkačiti ne le c. kr. gosposko, ampak tudi večino slovenskega naroda in nje-

gove voditelje. Celjska politična oblastnija protipostavnega oklica celjskih nemškutarjev samo zato ni ustavila, da je vendar enkrat prišel med svet oklic, ki naznanja, da ne bo javnega shoda. — Ali bo g. Vogel, ki je za časa svoje nazočnosti občeval z Nemci, nikdar pa ne s Slovenci, vse to v Gradec viši oblastnji poročal, tega ne vemo; mislimo pa, da bi si smela tudi c. kr. oblastnija sama vzeti toliko predrznosti, da bi ne čakala protipostavnih nemškutarških preklicev in da bi smela sama oklicati, kar se jej treba zdi za javni mir in red.

* (Kake namene ima celjski zaplotani „verfassungstreuni“ shod.) G. dr. Mörtl, odvetnik v Celji in eden izmed voditeljev nemškutarske stranke se je javno sam bahal, da je g. c. kr. namestniškemu poročevalcu Vogelnu sam rekel: „Gospod, pojdite v Gradec in povedite, da se bomo 1. v Celji zbrali samo ljudje, ki smo vsi enih misli, 2. da si hočemo v zboru samo drug drugemu dobrikati (schönheiten sagen). 3. da se bomo po dokončani stvari drug drugega lepo prijateljsko po časniki pohvalili. — Tako g. dr. Mörtl! Po takih izjavah je menda jasno dovolj, da mi Slovenci v Celji nimamo ničesar iskati, kajti mi 1. nismo z nemškutarji enih misli, 2. se jim nimamo zakaj dobrikati in se jim tudi pri takih načelih ne bomo, 3. jim res ne moremo po časniki velike kadilnice vihleti, ako v Celji otrobe vežejo, šampanjec pijó in ustavne komedije igrajo — kot neučeni diletanti.

* (Deželni odbor kranjski) je v poslednji seji 31. dne t. m. med drugim sprejel knjigo, katero mu je poslalo c. kr. ministerstvo kmetijstva o zložbi zemljišč in napravi skupnih poljskih potov. Tej knjigi pod naslovom „die arondirung des grundbesitzes und die anlegung gemeinschaftlicher feldwege v. C. Peyrer“, ki se prodaja tudi v bukvarnicah, je dodan tudi načrt postave, po kateri naj bi se složila zemljišča. Ministerstvo želi, da izvedó umni gospodarji za to knjigo, in da prevdarjajo ta pravila. Deželni odbor bo za svojo stran se rad udeležil obravnave, kader načrt te postave pride deželnemu zastopu v razpravo. — Po sklepu poslednjega deželnega zbora in po dogovoru z gospodom knezoškofofom bode deželni odbor razpisal kanonikat pl. Wollwiz-Flachenfeldski. (Nov.)

* (Učitelji), ktere je c. k. deželna vlada na Kranjskem po posvetu s kmetijsko družbo izvolila, da bodo šli letos v gospodarsko šolo na Dunaj, so ti-le: Jožef Tuma v Radolici, Jožef Čerin v Žireh, Janez Sajé v Predosljih, Jožef Erker v Srednji vasi na Kočevskem, Blaž Tramšek v Krškem, Vencelj Sturm v Metliki, Gašper Gašperin v Razdrtem, Jožef Levičnik v Železnikih, Janez Škrbinec v Preddvoru, Juri Uranič v Preserji. (Nov.)

* (Nemškega agitatorja) in slavnega pesnika Freiligrath-a je hotela avstrijska vlada na Dunaj privabiti in drago plačati, da bi ga uteknila med svoje verne časopisnikarje. On do zdaj ni hotel iti. Pesnika bode gotovo vsak omikanec torej tudi Slovan spoštoval. Ali nemških agitatorjev nam v Avstrijo res ni treba uvažati. Koliko tacih ljudi je že nemška avstrijska vlada v našo domovino spravila in jim mastne službe dala, ktere so se iz krvavih davkov tudi večine nenemških prebivalcev plačevale. Ti imajo pa potem samo zasramovanje. Naši slovanski možje pa, ako svoje narodnosti in rodoljubja ne zataje, morajo dostikrat stradati in preganjanje trpeti.

* (Dunajske večer novine) je, kakor znano, Beust vse podkupil, ktere imajo kaj veljave. Ker je „Wanderer“ v zadnjem času zašel na federalistično stališče in vlado sem ter tam prav odkrito češe, skušali so — kakor se v „Köln Ztg.“ piše — še ta list kupiti. Po sreči lastnik in vrednik do zdaj svojega političnega prepričanja še nista hotela prodati, in v državni mošnji je ostalo nekaj tisoč goldinarjev od krvavih davkov, ktere goldinarje bi bil oče Beust rad dal časnikarjem zaslužiti.

* (Baron Mecsery-u) ki je na svojo prošnjo v pokoj deján in je zapustil c. kr. namestništvo, posveti grašk list uvoden članek, v katerem ga po dolgem in širocem hvali. Na spodnjem Štajerskem si mož, ki je vsacemu sistemu rad služil, ni hvaležnosti nakopičil. Bil je vselej gluh za tirjatve slovenskega naroda, in čez njegove prošnje v narodnem oziru, je znal vselej na dnevni red prehajati.

* (Prva porotna sodba v Celji) v tiskovnih zadevah bode 1. septembra proti prejšnjemu vredniku „Marburger Ztg.“ — „Tagesp.“ pripoveduje, da je to tožbo sprožil lavaninski škof, Stepišnik.

* (Odgovornost.) C. kr. okrajnemu glavarju celjskemu se je od narodne slov. strani ustno naznanilo, da hoté Slovenci vse storiti, da se zabrani vsak nered, da pa bi pri tako kratko odmerjenem času in pri neopravičenih skokih in perfidnostih nemškutarskega preklicovanja ne mogli prevzeti nobene odgovornosti za nobene dogodbe. Naznanili so, da je ljudstvo razkačeno in da naj oblastnija sama skrbi, da se ne primeri kaka nesreča. Sicer je gotovo, da nevarnost ni še v kraji, kajti med ljudstvom neizmerno kipi.

* (Celjska šala.) Na nemški cerkvi pred uhodom v zaplankano zbirališče vkup naberačenih nemškutarjev v Celji je bil brati v petek zjutraj ta-le nemški napis: Eingang in den cillier constitutionellen thiergarten! uhod v ustavni celjski zverinjak. — Prijazna roka je napis hitro odstranila.

* (Program na rumenih plakatih), s katerim vabijo štajarski „Verfassungsfreunde“ v shod celjski, je nabit tudi na vogalih ljubljanskega mesta, njemu sosed pa so peklenke pošasti Kratky-Bašikove. Čudna naključba to, da program Bašikovih komedij se druží s programom verfassungsfreundlerjev! Kdo gré izmed teh, in kdo izmed narodnjakov v nedeljo v Celj, u! znano.

Dunajska borza od 6. avgusta.

Enotni drž. dolg v bankoveih 62 fl. 75 kr.	Kreditne akcije 307 fl. 50 kr.
5% metalike z obresti v maju in nov. — fl. —	London 123 fl. 60 kr.
Enotni drž. dolg v srebru 72 fl. 15 kr.	Srebro 120 fl. 30 kr.
1860 drž. posojilo 102 fl. 30 kr.	Cekini 5 fl. 88 kr.
Akcije narod. banke 757 fl. — kr.	